

Naše vesnice

SVĚRADICE

Usnesení z 9. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Svěradice konaného 26. 2. 2004

Zastupitelstvo obce:

I) Schvaluje

1. Dodatek k místnímu programu obnovy vesnice
2. Průjezd obcí účastníkům automobilových závodů RALLY AGROPA dne 24. 7. 2004 s dodržением stanovených podmínek
3. Pronájem pozemku pč. 84/1 v k. ú. Svěradice manželům Malým čp. E13, na dobu neurčitou s výpovědní lhůtou tři měsíce a nájmem 300,- Kč za rok

II) Bere na vědomí:

1. Žádost o dotaci na oplocení vrtů V5 a V6 pitné vody z Programu podpory stabilizace venkovských oblastí Plzeňského kraje
2. Kalkulaci vodného za rok 2003
3. Kalkulaci odvozu komunálních odpadů za rok 2003
4. Výsledek rozboru pitné vody na celkovou aktivitu alfa
5. Informaci ředitelky Klatovské nemocnice o záměně mamografického přístroje na rentgenový přístroj
6. Zprávu policie ČR odd. Horažďovice o bezpečnostní situaci v II. pololetí roku 2003
7. Žádost o odkoupení pozemků v k. ú. Svěradice od spoluvlastníků ing. Jiřího Šafandy a Libuše Kopečkové na stavbu rod. domků
8. Informaci z účasti starosty ve Velkém Boru na jednání Sdružení Jaderný odpad – děkujeme, nechceme!

NAŠI JUBILANTI

V měsíci dubnu, květnu a červnu oslaví významná jubilea několik našich spoluobčanů. Přejeme jim hodně zdraví, klidu a pohody do dalších let!

Duben 2004

Kollárová Milada	3. dubna	66 let
Opalecký Antonín	21. dubna	68 let
Augustin Jaroslav	21. dubna	64 let

Květen 2004

Vyšehradová Věra	1. května	73 let	Kůrka Karel	15. května	74 let
Kollár Ladislav	5. května	68 let	Kopáčková Anna	20. května	65 let
Kordíková Julie	11. května	75 let	Kopáček Karel	31. května	68 let

Červen 2004

Kandrová Marie	11. června	66 let	Karhánková Anna	25. června	94 let
Bukovanová Františka	17. června	89 let	Vyšehrad Josef	26. června	78 let

jka

ČERPÁNÍ FINANČNÍHO ROZPOČTU OBCE SVĚRADICE za rok 2003

<u>Položka</u>	<u>rozpočet</u>	<u>skutečnost</u>
Příjmy v tis. Kč		
Daňové příjmy	2 204,40	2 161,79
Nedaňové příjmy	410,50	393,33
Kapitálové příjmy	0,50	11,30
Přijaté dotace	1 127,52	1 126,89
Příjmy celkem	3742,92	3693,31
Z příjmů Vás nejvíc zajímá:		
Poplatek za likvidaci komunál. odpadu	120	117,58
Poplatek ze psů	5	4,85
Poplatek za užívání veř. prostranství	3,40	6,83
Poplatek za pitnou vodu	160	170,58
Poplatek za pronájmy a služby kultur. domu	105	107,97
Nájmy bytů	50	63,53
Pronájmy v budově OÚ	12	11,66
Výdaje v tis. Kč		
Lesy	163,95	134,62
Silnice	272	256,78
Pitná voda	280	255,55
Odpadní voda	473	513,81
Projekt revitalizace říčních systémů	75	75,17
Projekt vodní díla	33	32,50
Předškolní zařízení	808	898,08
Za školné ZŠ v Horažďovicích	86	85,04
Knihovna	4	3,20
Kultura	223	199,17
Památky	234	234,74
Příspěvek FK	50	50
Veřejné osvětlení	127	110,16
Inženýr. Sítě - plyn	95	90
Sběr a svoz komunál. odpadů	164	161,63
Veřejná zeleň	153	128,20
Hasiči	19	12,83
Zastupitelstvo	202	179,81
Volby do parlamentu ČR	0	4,37
Činnost místní správy	560	531,13
Roční vklad do sdružení Radina a Prácheňsko	45	35,80
Výdaje celkem	4 066,95	3992,59

O svéradické paní mlynářce a vůni Kovářkovic chleba

Má první vzpomínka na Svěradice je někdy z roku 1935, kdy mi byly tři roky. Šli jsme s mým dědou s tatínkovy strany Janem Křtitelem Červeným do Chaloupkovic mlýna. Cesta nás vedla podél starého lomu Na kostelíku.

Na kopci pod kaplí rostly vysoké stvoly s kopinatými listy a spoustou žlutých kvítků. Děda mi vysvětlil, že je to divizna a z oněch kyticíček, že se vařívá čaj, který je dobrý proti nastuzení. Potom se cesta stočila dolů k potoku, přes který vedla lávka, a kolem rostly vysoké keře. O těch jsem se dozvěděl, že jsou to lísky, na jejichž oříšcích si pochutnávají veverky a taky lidi.

Můj svéradický dědeček Jan Křtitel Červený, jehož podoběnku jsem vykopíroval ze svatební fotografie svých rodičů z roku 1931

Zatímco dědeček jednal s panem Chaloupkou, mne se ujala paní mlynářka. Šli jsme se spolu podívat na krocana a také na štěňátka, která se teprve učila běhat.

Cestou nazpátek si mě děda posadil na ramena a domů jsem přijel na koni jak velký pán. Když mi maminka dala najíst, uložila mne k spánku do postele v sednici. Asi za dvě hodiny zjistila, že jsem pryč. Hledali mne po celém stavení a také za humny u potoka v Buršovech, kam jsem chodíval s dědou obdivovat žáby a raky. Zašli i ke Smitkům, jimž se po chalupě říkalo Klečkoc, i k tetě Bednářoc a k Prokúpkům. Veškeré hledání však bylo marné. Nebyl jsem ani u tety Šimoníkové.

Najednou se objevila ve vratech paní mlynářka s velikou nůší na zádech a povídá dědečkovi: „Tady vám nesu, pantáto, toho vašeho cestovatele. Docapkal k nám před hodinou, že prej štěňatům slíbil, že za nima přijde...“

„Tys mi dal, ty rebulante,“ ulevil si děda, když mě vyndával z nůše.

Podruhé a potřetí jsem byl už se svými dvěma bráškami Jarkou a Jirkou ve Svíratcích za války. Vždycky o velkých prázdninách. Tehdy se tam stejně jako všude v Čechách a na Moravě lidem nežilo lehce...

Vzpomínám si, že nám dědeček ze Svěradic občas poslal mouku či vajíčka anebo dobrý domácí chleba, na který zadělávala moje nevlastní babička, a jež pekli mládenec mé zesulé tety Anny, svéradický pekař Josef Kovářik.

Chodíval jsem za ním do pekárny, vždycky když do pece, vyhřáté dřívím, sázival bochníky. Ten Kovářikoc pekařský krám byl tehdy takový, jako na fotografii z časopisu »Naše vesnice Svěradice«.

Josef Kovářik, vysoký černovlasý, krásný člověk rozvážel svoje pečivo a chleba v lehkém vozíku s proutěnou, vždy úzkostlivě čistou korbou, již míval přikrytu plachtou. Do vozíku pak zapřahal mladého černého koně, kterému říkal Cikán. Jednou mě vzal s sebou na rozvážku po okolních vesnicích.

Já býval tenkrát nesmírně všetečný zvědavý kluk; na všechno jsem si musel sáhnout. Když můj budoucí strejda Josef Kovářik, odešel s chlebem do jednoho stavení, upoutal mou pozornost bič s barevnými třapečky na řemínku. Dotkl jsem se bičistě, Cikán se lekl – a už jsme uháněli s větrem o závod. Držel jsem se na kozlíku jako klíště, a při ohlédnutí dozadu viděl svého budoucího strejdu, jak v černém lesklém gumáku utíká za námi.

Proti nám po silnici se belhal o dvou holích starý invalida. Ve snaze zastavit povoz vztyčil své dřevěné opěry proti splašenému koni, ale Cikán, který se lekl podruhé, jen přidal na rychlosti. Po chvíli, snad že byl unaven, zastavil sám. Já se na kozlíku ani nehnul, dokud si opět vedle mne nesesdl mládenec mé tety Anny.

Jeli jsme krokem, a já zpytoval svědomí a byl bych tenkrát za to leknutí, jež jsem mu způsobil svou všetečností, nejradši držel pár pohlavků. On místo, aby odepjal řemen, mi tiše vyprávěl o Cikánově povaze i o tom, že správný vozka, pokud nemusí, nesáhne na bič..

Od oné chvíle uplynulo už přes šedesát let. Já ale dosud cítím vůni, linoucí se z Kovářkovic krámku, a na puněbí mě lehtá chuť Josefova chleba...

Jan Červený

PhDr. Jan Červený, novinář a historik, jehož doménou je historie vojenství, žije v Praze. Jak v tomto příspěvku (který jsme z důvodu místa byli nuceni zkrátit) vzpomíná, prožil se svými bratry „válečné“ prázdniny ve Svěradicích „U Pádů“ v čp. 9. V příštích číslech vás seznámíme s jeho dalšími zajímavými články, které pro naše noviny vybral ze své několikasetstránkové rodinné kroniky, kterou píše pro svá vnoučata a jejich budoucí potomky.

FOTOKRONIKA STARÝCH SVĚRADIC

6. května 1945 - 14.20 hod od V. Boru do Svěradic přijíždí první americké tanky

Za pár dnů vzpomeneme již 59. výročí osvobození západních a jižních Čech americkou armádou, které na našem území velel legendární generál Patton. V dnešní fotokronice si tyto dny připomeneme. Stále mezi námi žije hodně těch, kteří na tyto chvíle vzpomínají, ale již více je těch, kteří o těchto historických okamžicích slyší již jen z vyprávění.

Před hospodou „U Zoubků“

Vojáci milovali malé děti

Fešáci US - Army

Děvčata z Holkovic s americkými vojáky na svěradické návsi

1. KVĚTNA 2004 SE ČESKÁ REPUBLIKA STÁVÁ ČLEMEM EVROPSKÉ UNIE

Přání? Ať se lidem žije lépe!

Evropská unie se rozšiřuje o deset
nových členských států

Česká republika
Hlavní město: Praha
Rozloha: 79 tis. km²
Počet obyvatel: 10,3 mil.

Maďarsko
Hlavní město: Budapešť
Rozloha: 93 tis. km²
Počet obyvatel: 10,1 mil.

Estonsko
Hlavní město: Tallinn
Rozloha: 45 tis. km²
Počet obyvatel: 1,4 mil.

Malta
Hlavní město: Valletta
Rozloha: 300 km²
Počet obyvatel: 0,4 mil.

Kypr
Hlavní město: Nikósie
Rozloha: 9 tis. km²
Počet obyvatel: 0,7 mil.

Polsko
Hlavní město: Varšava
Rozloha: 313 tis. km²
Počet obyvatel: 38,7 mil.

Litva
Hlavní město: Vilnius
Rozloha: 65 tis. km²
Počet obyvatel: 3,7 mil.

Slovensko
Hlavní město: Bratislava
Rozloha: 49 tis. km²
Počet obyvatel: 5,4 mil.

Lotyšsko
Hlavní město: Riga
Rozloha: 65 tis. km²
Počet obyvatel: 2,4 mil.

Slovinsko
Hlavní město: Lublaň
Rozloha: 20 tis. km²
Počet obyvatel: 2 mil.

UDÁLOSTI, ZAJÍMAVOSTI, STRÍPKY

- Letošní Dětský maškarní karneval se opět vydařil. Náves plná aut, přes devadesát malých „maškar“ a dvě stovky dopělých potvrzují, že ženy z Českého svazu žen dělají svou práci dobře.
- Farmář pan Bednarik, který hospodaří na pozemcích firmy Farms Svěradice začal sázet brambory již 30. března. Uplatňuje opět tzv. „severskou“ technologii s naoráním půdy speciálním pluhem, prosetím kamenů vybíracím strojem a jejich uložení pod ornici a následným sázením. V příštím čísle Našich novin přineseme rozhovor s panem Bednarikem.
- Bedlivým pozorovatelům jistě neušlo, že v letošním, více jak dvacetičlenném průvodu velikonočních „křistačů“, uviděli kromě hochů i jednu dívku. Prvně v historii Svěradic, kde „křistání“ bylo vždy výhradní doménou kluků.
- Potěšil nás dopis naší stálé čtenářky paní PhDr. Boženy Bukovanové z Prahy, která píše: „Děkuji za zasílání vašich novin. Čtu je s velkým zájmem a mám z nich radost. Těší mne, že jste navázali na obětavou a záslužnou práci poslední generace rodáků. Samozřejmě i všech předešlých. Přeji vám ve vaší práci hodně úspěchů“.
- 9. října 2004 nás s největší pravděpodobností navšíví skupina potomků rodu KOVARIK žijících ve Spojených státech severoamerických. K jejich návštěvě vydáme mimořádné číslo novin Naše vesnice - Svěradice

SCHVÁLENÝ FINANČNÍ ROZPOČET OBCE SVÉRADICE na rok 2004

Položka	rozpočet	Položka	rozpočet
Příjmy v tis. Kč		Výdaje v tis. Kč	
Daňové příjmy	1 950,00	Lesy	100
Nedaňové příjmy	396,01	Silnice	200
Kapitálové příjmy	101,50	Pitná voda	330
Přijaté dotace	680,49	Odpadní voda	62
		Revitalizace říčních systémů	240
Příjmy celkem	3 128 tis.Kč	Projekt vodní díla	50
		Předškolní zařízení	897
		Za školné ZŠ v Horažďovicích	100
		Knihovna	5
		Kultura	117
		Památky	9
		Obecní noviny	15
		Příspěvek FK	30
		Veřejné osvětlení	81
		Sběr a svoz komunálních odpadů	150
		Veřejná zeleň	58
		Hasiči	11
		Zastupitelstvo	188
		Činnost místní správy	445
		Roční vklad do sdružení Radina a Prácheňsko	40
		Výdaje celkem	3128 tis. Kč
Majetek obce k 1. 1. 2004			
Budovy stavby	8 563 516 Kč		
Pozemky	2 433 762 Kč		
Ostatní	1 844 710 Kč		
Celkem	12 841 988 Kč		

CO NÁM ZŮSTALO Z VELIKONOC ?

Jak ten čas letí. Nedávno jsme prožívali vánoční svátky a teď je již po velikonocích. Jak jsme je prožili, jak jsme je vnímali a co nám z nich zůstalo? Bylo by možná zajímavé uspořádat anketu s touto otázkou a pak se nad odpověďmi zamyslet. Co by asi odpověděl svéradický, školou povinný chlapec? Měli jsme prázdniny a chodili jsme "křístat". Co by odpověděl zástupce střední generace? V pondělí bylo volno, navštívili jsme příbuzné, jeli jsme na výlet, pracovali jsme na zahradě, doháněli jsme to, co jsme nestihli během minulých dnů. Slaví se svátky jara, všechno se v přírodě obnovuje. A kdybychom se zeptali člověka tak nad osmdesát let? To víte, co já už můžu dělat, zdraví neslouží, jsem rád, když mě přijdou děti navštívit. Dokud jsem mohl, šel jsem aspoň o svátcích do kostela. A my křesťané? My, kteří jsme byli pokřtěni? Co bychom my odpověděli? Asi by to také nebylo tak jednoznačné, jak by se očekávalo. Jak to tedy skutečně bylo? Události velikonoc jsou obecně známy. Letošního roku se k jejich slavení sešly společně všechny křesťanské církve ve stejných dnech. Připomeňme si stručně průběh Velikonočního týdne.

Květná neděle - Ježíš vjíždí slavně do Jeruzaléma, je oslavován a provoláván za krále.

Zelený čtvrtek - památka na poslední večeři Ježíšovu se svými učedníky, při které ustanovil eucharistii a svátost kněžství.

Velký pátek - památka na Ježíšovo utrpení a krutou smrt na kříži.

Bílá sobota - památka na den, kdy byl Ježíš v hrobě.

Boží hod - památka na slavné Ježíšovo zmrtvýchvstání.

Pondělí velikonoční - Ježíš se zjevuje učedníkům.

Ježíš se zjevuje učedníkům. Ježíš vstal z mrtvých. Vstal z mrtvých jako první z lidí. To je největší a nejradostnější poselství každých Velikonoc již dva tisíce let. Vstal on, vstaneme i my, kteří mu věříme. Kam vstaneme?

Do věčného života a radosti, kterou si neumíme svými neumělými smysly ani představit. "Ani oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, co Pán připravil těm, kteří ho milují". (cit. z Bible) Křesťanství není ani utopie ani pohádka. Ježíš je skutečná historicky doložená osoba. I o jeho zmrtvýchvstání jsou zprávy těchto událostí v Bibli od přímých i nepřímých svědků. Mnoho vědců se zabývá zkoumáním takzvaného "Turinského plátna", do kterého bylo údajně zabaleno Ježíšovo tělo, a kde se zachovaly skvrny po krvi po krutém bičování i nevysvětlitelné změny na plátně poté, co muselo být, (dle vědců) vystaveno nepředstavitelně velké a neznámé energii. Ježíš vstal z mrtvých. A křesťané se radují. I já se raduji. A jako svéradická občanka se s vámi dělím o tuto radost. Můžete třeba namítnout, že do místních novin takovéto úvahy nepatří. Že chcete číst jen události, které se týkají naší obce. Ale ať chceme nebo nechceme, tato událost je nejen místního, ale světového významu. Není větší události v dějinách lidstva. Do každého lidského srdce je vložena touha po dokonalé pravdě, z jejíhož poznání pramení ta pravá radost. Nehledejme pravdu tam, kde není. Ježíš řekl: "Já jsem ta cesta, pravda a život. Kdo ve mě věří, i kdyby zemřel, bude mít život věčný." Víra je milost od Boha, nelze ji předat ani vyrozumovat, jen o ni prosit a já jsem vděčná, že jsem tuto milost obdržela.

Hledejme Ježíše, stojí to za to, dokud ještě na nás trpělivě čeká. O co vlastně jde v tomto našem životě? Jde o Život. Každému z nás a celému lidstvu. Ježíš vstal z mrtvých. Mám radost a přeji ji i vám.

maš

POVÍDÁNÍ O AUSTRÁLII – II.

V minulém díle jsme si řekli něco o Austrálii obecně, dnes si řekneme něco o tom, jak se vůbec do té Austrálie dostanete.

Každé malé dítě ví, že v Austrálii žijí klokani a je na úplně opačné straně zeměkoule. V podstatě najdete málo míst, které by byly od nás vzdálenější než právě Austrálie. Cesta letadlem tam trvá nějakých 24 hodin čistého času a vždy to bude s mezipřistáním někde v Asii, protože neexistuje letadlo, které by tuto cestu dokázalo zvládnout na jedno natankování nádrží. Mé cestování bylo navíc komplikovanější, protože jsem nemířil do některého z největších australských měst. Mým cílem bylo hlavní město státu Queensland, Brisbane. Po zvážení mnoha různých alternativ se ukázala jako nejlepší cesta z vídeňského letiště, odkud odlétá asijská společnost Eva Air, se kterou se dostanete pouze se dvěma mezipřistáními přímo až do Brisbane.

Z vídeňského letiště jsem odlétal jednoho říjnového odpoledne a mým dalším cílem bylo hlavní město Taiwanu – Taipei s mezipřistáním v Bangkoku. Po deseti hodinách letu jsme dosedli na letišti v Bangkoku a po krátké přestávce, vynucené doplněním paliva, jsme pokračovali do Taipei. Zde mne čekalo více než desetihodinové čekání na další letadlo do Brisbane. Letiště v Taipei je neuvěřitelně rozsáhlé a kapacitně předimenzované, a proto vás, aby jste se dostali z jedné části do druhé, musí vozit jakési pojízdné chodníky. Vzhledem k tomu, že jsem letěl takzvaně „po čase“, představoval rozdíl mezi časem ve Vídni a Taipei +7 hodin. Po dalších osmi hodinách nočního letu jsme ráno za krásného a jasného počasí, v pondělí 14. 10. 2002 obletěli Brisbane a před devátou hodinou místního času bezpečně dosedli na letištní plochu.

Poměrně důkladná celní prohlídka všech cestujících pokračovala v pohodě až do té doby, než v útrokách rentgenu zmizel můj batoh. Poté si mě celník zavolal a já začal tušit, že na moje první setkání s Austrálií asi nebudu vzpomínat příliš šťastně. Jako správný Čech jsem totiž přijel vybaven poměrně velkým množstvím tatranek, sušenek a dalších trvanlivých potravin a poměrně lehkomyšlně jsem ignoroval výstražné tabule zakazující dovoz potravin do Austrálie. Proto si mě celník vzal stranou a začal důkladně prohledávat můj batoh a vytahovat jednu zakázanou věc za druhou. Jak se zvyšovala hromádka potravin, tak se ve mě snižovala naděje, že se vůbec do té Austrálie dostanu. Navíc začal celník věci vážit a říkat cosi o poměrně slušné pokutě. Situace začínala vypadat téměř beznadějně, k mému štěstí jsem si vzpomněl na radu svého kamaráda, zkušeného cestovatele, kterou jsem od něj dostal před odjezdem. Bylo to asi takto: „Až ti bude nejhůř, zkus předstírat že neumíš anglicky, to většinou pomáhá“. Tak jsem začal celníkovi lámanou angličtinou vysvětlovat, že anglicky neumím a že jsem výstražným nápisům nerozuměl. Že je mi to moc líto, ale jsem tady proto, aby jsem se tu angličtinu naučil. Dodnes nevím, zachránilo-li mě toto divadlo nebo fakt, že mé potenciálně nebezpečné potraviny byly trvanlivé a tudíž po ohlášení bez problémů dovezitelné, nicméně celník mě asi po hodině a půl konečně, a bez jakýchkoli sankcí pouze s domluvou, pustil konečně do haly letiště. Můj kamarád, který ve stejnou dobu cestoval do Západní Austrálie už takové štěstí neměl a podobný problém skončil u soudu s pokutou \$1300. První poznání, že od teď budu raději všechny australské příkazy respektovat a dodržovat, jsem tedy učinil hned na letišti.

V dalším díle si povíme něco o prvním, skutečném setkání s jarní Austrálií.

Michal Panuška

Cesta Amerikou a návštěva patnácti národních parků. (8)

Po zklamání v Yosemitešském Národním parku jsme si vše vynahradili na naší příští zastávce v Kings Canyon a Sequoia Národním parku. Jsou to dva sousedící parky. V Kings Canyonu jsme se moc nezdržovali, protože jsme se těšili na obrovské sekvoje. Sekvoje jsou nádherné, vysoké a rozložitě stromy, které se dožívají vysokého stáří. Největší z nich, pojmenovaný generál Sherman, je okolo 2100 let starý, 84 metrů vysoký a obvod kmene je 31 metrů. Je to největší žijící strom na světě. Sekvoje jsou jedny z mála stromů, které nezemřou věkem, jsou odolné proti ohni, jejich nehořlavá kůra je až 80cm tlustá a ani hmyz je nenapadá. Jediným nebezpečím jsou lidé, kteří je kácí a vichřice, která stromy vyvrátí. Zajímavé je, že povalené stromy ani netlí, protože obsahují hodně taninu. Důkazem je obrovská sekvoje, vyvrácená vichřicí v 19. století a podle fotografií, stále stejná. Její kmen je dutý, dá se jím procházet, před časem v něm přespávali dřevorubci a je také známo, že jej čas od času využívala americká armáda k ustájení 32 koní.

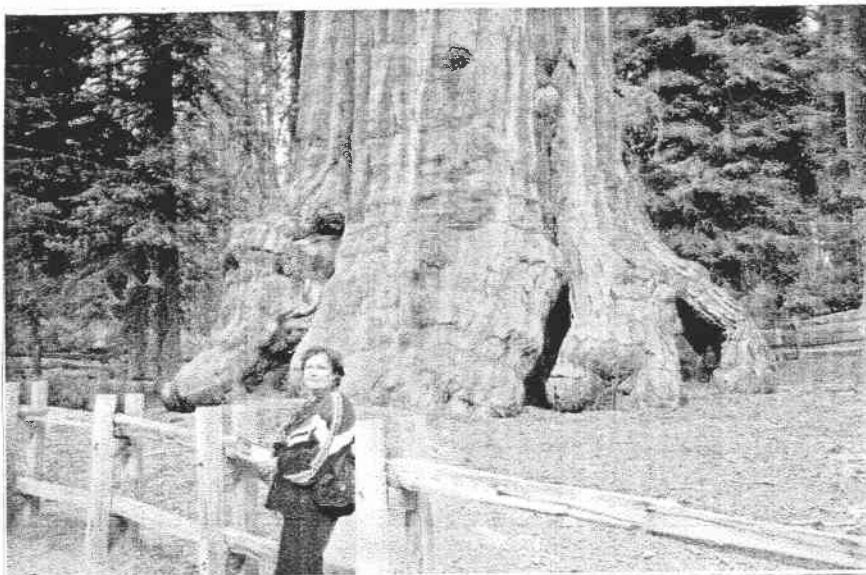
Generál Sherman je jeden z mnoha těchto obrovských stromů, které jsou dnes chráněné. Mnoho z nich je pojmenováno po slavných lidech. Dlouho bylo záhadou proč se sekvoje častěji nevysemení a výzkumem se zjistilo, že k uvolnění semen ze šišek dojde až po ohni a semena pak vzklíčí ve vychlazeném popelu.

Sekvoje v tomto Národním parku jsou krásné, majestátní stromy, ke kterým se váže spousta zajímavých historek. My jsme si velkou část parku prošli a hodně jsme se o stromech naučili.

Když jsme vyjžděli z parku, tak jsme na silnici potkali malého, urosaného medvídko. Asi se ztratil mámě, byl celý ušmudlaný a vyhublý. Doufali jsme, že se o něj ochránci parku postarají, protože bez pomoci by asi zimu nepřečkal.

Z parku jsme jeli přes stát Kalifornii na západ k Tichému oceánu. Projížděli jsme krásnou částí Kalifornie. Po stranách silnice byly pomerančové háje, vinice a sady broskví a nektarinek. Mezi tím se rozkládaly lány bavlníkových a olivových polí.

Mířili jsme do kempu, který měl být na břehu oceánu a jmenoval se Morro Bay. Oceán byl ale alespoň 5 km daleko. Přesto jsme se zde ubytovali a nechali si vyměnit olej na našem autě, které jsme pojmenovali Matylďa.

jpk

Informace k jednorázovému svozu nebezpečného a objemného odpadu v obci Svěradice

Svoz nebezpečného a objemného odpadu se uskuteční v sobotu 22. května v 8.00 hodin za Obecním úřadem Svěradice. Mezi nebezpečný odpad patří upotřebené oleje, elektrické akumulátory, galvanické články a baterie, výbojky a zářivky, chladničky, zbytky barev a rozpouštědel, kyseliny, louhy, zbytky spotřební chemie, pesticidy, herbicidy a léky. Do objemného odpadu se zahrnují pneumatiky, koberce, sporáky, pračky, nábytek apod.

jka

Vydává Obecní úřad ve Svěradicích. K tisku připravuje redakční rada ve složení:

Václav Dušek (vdu), Jindřiška Kalabzová (jka), Jan Koza (jpk), Josef Smitka (jsm), Ing. arch. Tomáš Straňák (mot), Ing. Rudolf Nejedlík (run), Ing. Marie Šulcová (maš), Marie Vojtová (mav)
Počet výtisků: 220. Neprodejné